DEAR PAST LETTERS · THE KEEPSAKE BOOK

Letters from Uden

Letter 1 · 12 October 1952

From Johanna to her daughter Els and her son-in-law Frank, two months after they left for Canada

Prepared for the Van Dijk family · November 2026

Sample book · the family and story are fictional

ABOUT THIS LETTER

A letter home, two months after the crossing

In August 1952 Els and Frank van Dijk sailed from Rotterdam to Canada with their children Jan and Eva, to start a new life on a farm near Chatham, Ontario. Two months later Els's mother, Johanna, sits down at her kitchen table in Uden and writes four pages home: news about the dog, the football club and Aunt Truus, and every question she has about their new life.

Written
12 October 1952

From
Uden, the Netherlands

To
R.R. 3, Chatham, Ontario

Length
4 handwritten sides

The people in this letter

Johanna
The writer. Els's mother, about 52, at home in Uden.

Els & Frank
Daughter and son-in-law. Emigrated to Ontario in August 1952.

Wim
Els's younger brother, 14, still at home. Plays football.

Keesje
The family dog, expecting puppies.

Vader
Father: Johanna's husband, Els's father. Writes the P.S.

Jan and Eva
Their children, aged 3 and 1.

Tante Truus
Aunt Truus, recovering from back trouble at Johanna's house.

The Verhoevens
Neighbours behind the house, owners of a suspicious black dog.

Watch and listen
The narrated video, in English, opening with Johanna's own words in Dutch; the full reading in Dutch; and the English audio. Scan the code or visit your private page.

Uden, 12 October 1952

Lieve Els, Frank en kinderen,

Eindelijk een rustig moment aan de keukentafel. Vader zit met de krant bij de kachel en Wim ligt al in bed, dus nu kan ik jullie eens goed schrijven. Wat waren we zoo blij met jullie brief! De postbode had hem nog niet in de bus gedaan of ik had hem al open. Vader heeft hem twee keer voorgelezen, en zondag na de Mis nog eens voor tante Truus. Wij zijn zoo dankbaar dat de reis met de Groote Beer goed is gegaan en dat de zeeziekte toch meeviel. Elken avond bid ik een weesgegroetje voor jullie, en in de kerk steek ik een kaarsje op bij Onze Lieve Vrouw.

Hier gaat alles zijn gangetje. Het heeft de hele week geregend en de blaadjes vallen al van de bomen. Maar nu moet ik jullie toch iets vertellen over Keesje. Ze wordt zoo dik als een tonnetje en Vader zegt dat we er niet omheen kunnen: ze krijgt jongen. Wij verdenkt die zwarte hond van de Verhoevens achter ons. "Dat beest zit altijd bij het hek," zegt hij, "en nu weten we waarom." Hij doet er kwaad over, maar gisteren zag ik hem stilletjes een oud kussen in haar mand leggen.

AS JOHANNA WROTE IT	IN ENGLISH
Uden, 12 October 1952	Uden, 12 October 1952
Lieve Els, Frank en kinderen,	Dear Els, Frank and children,
Eindelijk een rustig moment aan de keukentafel. Vader zit met de krant bij de kachel en Wim ligt al in bed, dus nu kan ik jullie eens goed schrijven. Wat waren we zoo blij met jullie brief! De postbode had hem nog niet in de bus gedaan of ik had hem al open. Vader heeft hem twee keer voorgelezen, en zondag na de Mis nog eens voor tante Truus. Wij zijn zoo dankbaar dat de reis met de Groote Beer goed is gegaan en dat de zeeziekte toch meeviel. Elken avond bid ik een weesgegroetje voor jullie, en in de kerk steek ik een kaarsje op bij Onze Lieve Vrouw.	At last a quiet moment at the kitchen table. Father is sitting by the stove with the newspaper and Wim is already in bed, so now I can write you properly. How happy we were with your letter! The postman had barely put it through the door before I had it open. Father read it aloud twice, and again on Sunday after Mass for Aunt Truus. We are so grateful that the crossing on the Groote Beer went well and that the seasickness wasn't too bad after all. Every evening I say a Hail Mary for you, and in church I light a candle for you at Our Lady.
Hier gaat alles zijn gangetje. Het heeft de hele week geregend en de blaadjes vallen al van de bomen. Maar nu moet ik jullie toch iets vertellen over Keesje. Ze wordt zoo dik als een tonnetje en Vader zegt dat we er niet omheen kunnen: ze krijgt jongen. Hij verdenkt die zwarte hond van de Verhoevens achter ons. “Dat beest zit altijd bij het hek,” zegt hij, “en nu weten we waarom.” Hij doet er kwaad over, maar gisteren zag ik hem stilletjes een oud kussen in haar mand leggen.	Here everything goes on as usual. It has rained all week and the leaves are already falling from the trees. But now I really must tell you something about Keesje. She is getting as round as a little barrel, and Father says there's no getting around it: she is expecting puppies. He suspects that black dog of the Verhoevens behind us. “That animal is always sitting by the fence,” he says, “and now we know why.” He acts angry about it, but yesterday I saw him quietly put an old cushion in her basket.

2

Met Wim is het ook weer wat. Die jongen doet niets anders dan voetballen, op straat, op het veldje bij de school, tot het donker wordt. Gisteren kwam hij hinkend thuis met een knie zoo dik als een bal en een gat in zijn goede broek. Ik heb er een natte doek omgedaan en het valt mee, maar hij moest vandaag van mij binnen blijven en dat vond hij maar niks. Hij vraagt of Jan al een bal heeft, dan kan hij later bij jullie komen keepen. Ik zei dat Canada wel wat ver is voor een partijtje.

Tante Truus heeft drie dagen in het ziekenhuis in Oss gelegen met haar rug. Ze kon zich bijna niet meer bewegen, de stakker. Ze moet rust houden, dus nu logeert ze bij ons in de voorkamer tot ze weer alleen naar huis kan. Het is wel gezellig, al wil ze overal mee helpen en dat mag niet van de dokter. Ze laat jullie hartelijk groeten en is sokjes voor Eva aan het breien.

En dan Udi. Jullie kunnen het je wel voorstellen. Ze staan bovenaan, en als het zoo doorgaat worden ze kampioen van de afdeling. Vader kan er niet van slapen. Zondag stond hij weer langs de lijn, en toen ze de gelijkmaker tegen kregen kwam hij thuis zonder een woord te zeggen. Pas na de koffie was hij weer de oude. Ik zeg wel eens: het is maar een spelletje. Maar dat moet ik niet te hard zeggen.

AS JOHANNA WROTE IT	IN ENGLISH
Met Wim is het ook weer wat. Die jongen doet niets anders dan voetballen, op straat, op het veldje bij de school, tot het donker wordt. Gisteren kwam hij hinkend thuis met een knie zoo dik als een bal en een gat in zijn goede broek. Ik heb er een natte doek omgedaan en het valt mee, maar hij moest vandaag van mij binnen blijven en dat vond hij maar niks. Hij vraagt of Jan al een bal heeft, dan kan hij later bij jullie komen keepen. Ik zei dat Canada wel wat ver is voor een partijtje.	Wim is up to his old tricks too. That boy does nothing but play football, in the street, on the field by the school, until it gets dark. Yesterday he came home limping, with a knee as big as a ball and a hole in his good trousers. I put a wet cloth on it and it's not too bad, but I made him stay indoors today and he didn't like that one bit. He asks whether Jan has a ball yet, so that later he can come and play goalkeeper for you. I told him Canada is a bit far for a kickabout.
Tante Truus heeft drie dagen in het ziekenhuis in Oss gelegen met haar rug. Ze kon zich bijna niet meer bewegen, de stakker. Ze moet rust houden, dus nu logeert ze bij ons in de voorkamer tot ze weer alleen naar huis kan. Het is wel gezellig, al wil ze overal mee helpen en dat mag niet van de dokter. Ze laat jullie hartelijk groeten en is sokjes voor Eva aan het breien.	Aunt Truus spent three days in the hospital in Oss with her back. She could hardly move anymore, the poor thing. She has to rest, so now she is staying with us in the front room until she can go home on her own again. It's nice to have her, although she wants to help with everything and the doctor won't allow it. She sends you her warmest regards and is knitting little socks for Eva.
En dan Udi. Jullie kunnen het je wel voorstellen. Ze staan bovenaan, en als het zoo doorgaat worden ze kampioen van de afdeling. Vader kan er niet van slapen. Zondag stond hij weer langs de lijn, en toen ze de gelijkmaker tegen kregen kwam hij thuis zonder een woord te zeggen. Pas na de koffie was hij weer de oude. Ik zeg wel eens: het is maar een spelletje. Maar dat moet ik niet te hard zeggen.	And then Udi. You can just imagine. They are top of the league, and if it carries on like this they will be regional champions. Father can't sleep for it. On Sunday he was on the touchline again, and when they conceded the equaliser he came home without saying a word. Only after his coffee was he himself again. Now and then I say: it's only a game. But I mustn't say it too loudly.

3

Maar nu wil ik toch zoo graag van alles van jullie weten. Hoe vinden jullie het nieuwe huis? Is het groot genoeg voor jullie vieren? Hebben de kinderen een eigen kamertje? Ik zie het steeds voor me en ik weet niet eens hoe het eruitziet. Kunnen jullie misschien een foto sturen?

Men hoort hier zulke verhalen over de winter in Canada, dat het wel dertig graden kan vriezen en dat de sneeuw tot aan de ramen komt. Is het huis wel warm genoeg? Hebben jullie een goede kachel? Kleed de kinderen toch alsjeblieft goed warm aan. Met de volgende post stuur ik een pakje met twee wollen truitjes, en als het lukt wat speculaas voor Sinterklaas. Ik hoop dat het op tijd aankomt.

Frank, hoe bevalt het werk? Is de boer goed voor je? Vader vraagt of de bieten daar net zoo zwaar zijn als hier. Doe niet te veel, jongen, je moet het nog lang volhouden.

En Els, hoe gaat het met jou, kind? Lukt het een beetje met de taal? Het zal wel vreemd zijn, al die rare boodschappen en dat witte brood waar je over schreef. Zijn de buren aardig? Spreekt er iemand Nederlandsch? En is er een katholieke kerk in de buurt? Ik zou zoo graag weten dat jullie daar niet helemaal alleen zijn.

AS JOHANNA WROTE IT	IN ENGLISH
Maar nu wil ik toch zoo graag van alles van jullie weten. Hoe vinden jullie het nieuwe huis? Is het groot genoeg voor jullie vieren? Hebben de kinderen een eigen kamertje? Ik zie het steeds voor me en ik weet niet eens hoe het eruitziet. Kunnen jullie misschien een foto sturen?	But now I so want to know everything about you. How do you like the new house? Is it big enough for the four of you? Do the children have a little room of their own? I keep picturing it, and I don't even know what it looks like. Could you perhaps send a photograph?
Men hoort hier zulke verhalen over de winter in Canada, dat het wel dertig graden kan vriezen en dat de sneeuw tot aan de ramen komt. Is het huis wel warm genoeg? Hebben jullie een goede kachel? Kleed de kinderen toch alsjeblieft goed warm aan. Met de volgende post stuur ik een pakje met twee wollen truitjes, en als het lukt wat speculaas voor Sinterklaas. Ik hoop dat het op tijd aankomt.	We hear such stories here about winter in Canada, that it can freeze thirty degrees and the snow comes up to the windows. Is the house warm enough? Do you have a good stove? Please do dress the children warmly. With the next post I'll send a parcel with two woollen jumpers, and if I can manage it some speculaas for Sinterklaas. I hope it arrives in time.
Frank, hoe bevalt het werk? Is de boer goed voor je? Vader vraagt of de bieten daar net zoo zwaar zijn als hier. Doe niet te veel, jongen, je moet het nog lang volhouden.	Frank, how do you like the work? Is the farmer good to you? Father asks whether the beets there are as heavy as they are here. Don't overdo it, son, you have to keep it up for a long time.
En Els, hoe gaat het met jou, kind? Lukt het een beetje met de taal? Het zal wel vreemd zijn, al die rare boodschappen en dat witte brood waar je over schreef. Zijn de buren aardig? Spreekt er iemand Nederlandsch? En is er een katholieke kerk in de buurt? Ik zou zoo graag weten dat jullie daar niet helemaal alleen zijn.	And Els, how are you, my child? Are you managing a little with the language? It must be strange, all those odd groceries and that white bread you wrote about. Are the neighbours kind? Does anyone speak Dutch? And is there a Catholic church nearby? I would so like to know that you're not completely alone there.

4

Loopt Eva al? Ze was zoo dichtbij toen jullie weggingen. En weet Jan nog wie zijn opa en oma zijn? Zeg hem maar dat Keesje op hem wacht.

Het is hier zoo stil zonder jullie. Op zondag dek ik nog altijd te veel bordjes, en dan zegt Vader niets en ruimt hij ze stilletjes weer op. Ik had mezelf beloofd dat ik bij deze brief niet zou huilen, en dat doe ik ook niet. Nou ja, bijna niet. Als jullie een vlekje vinden, dan is dat van de regen.

We missen jullie verschrikkelijk. Maar we zijn ook trotsch, want jullie hebben iets gedaan waar wij nooit de moed voor hadden. Zorg goed voor elkaar en voor de kleintjes.

Schrijven jullie gauw terug? Ik weet dat de postzegels duur zijn en dat jullie het druk hebben, maar al is het maar een kaartje. Ik lees elke brief tien keer.

Heel veel liefs, en duizend kusjes voor Jan en Eva,

jullie Moeder

P.S. van Vader: Frank, als Udi kampioen wordt, krijg je een telegram. Groet, Vader.

AS JOHANNA WROTE IT	IN ENGLISH
Loopt Eva al? Ze was zoo dichtbij toen jullie weggingen. En weet Jan nog wie zijn opa en oma zijn? Zeg hem maar dat Keesje op hem wacht.	Is Eva walking yet? She was so close when you left. And does Jan still remember who his grandpa and grandma are? Tell him Keesje is waiting for him.
Het is hier zoo stil zonder jullie. Op zondag dek ik nog altijd te veel bordjes, en dan zegt Vader niets en ruimt hij ze stilletjes weer op. Ik had mezelf beloofd dat ik bij deze brief niet zou huilen, en dat doe ik ook niet. Nou ja, bijna niet. Als jullie een vlekje vinden, dan is dat van de regen.	It is so quiet here without you. On Sundays I still set too many plates, and then Father says nothing and quietly puts them away again. I promised myself I would not cry over this letter, and I'm not. Well, almost not. If you find a little smudge, that's from the rain.
We missen jullie verschrikkelijk. Maar we zijn ook trotsch, want jullie hebben iets gedaan waar wij nooit de moed voor hadden. Zorg goed voor elkaar en voor de kleintjes.	We miss you terribly. But we are proud too, because you have done something we never had the courage for. Take good care of each other and of the little ones.
Schrijven jullie gauw terug? Ik weet dat de postzegels duur zijn en dat jullie het druk hebben, maar al is het maar een kaartje. Ik lees elke brief tien keer.	Will you write back soon? I know the stamps are expensive and that you are busy, but even just a card. I read every letter ten times.
Heel veel liefs, en duizend kusjes voor Jan en Eva,	All my love, and a thousand kisses for Jan and Eva,
jullie Moeder	your Mother
P.S. van Vader: Frank, als Udi kampioen wordt, krijg je een telegram. Groet, Vader.	*P.S. from Father: Frank, if Udi become champions, you'll get a telegram. Regards, Father.*

NOTES

Reading the letter today

Short notes on the places, customs and words Johanna mentions, so the letter reads the way it did in 1952.

Uden, 1952

A town in the north-east of Brabant, in the south of the Netherlands: rural, Catholic, close-knit. In the early 1950s many young families from this region left for Canada, Australia and the United States.

“Vader”

Johanna calls her husband “Vader”, Father, as Dutch parents often did when writing to their grown-up children. Below her signature he adds a P.S. of his own.

A Hail Mary and a candle

A “weesgegroetje” is a Hail Mary. Lighting a candle at the statue of Our Lady (“Onze Lieve Vrouw”) for someone far away was a common Catholic custom in Brabant.

“Dertig graden vorst”

Thirty degrees of frost: −30 °C, or −22 °F. Stories about Canadian winters were a favourite topic back home.

Old spelling

“Zoo”, “elken”, “Nederlandsch”, “trotsch”: Johanna still uses some spellings she learned at school, before the reform became official in 1947. The transcription keeps them exactly as written.

The Groote Beer

One of the emigrant ships that carried Dutch families from Rotterdam to Canada in the early 1950s. The crossing took about ten days.

Udi ’19

Uden's football club, founded in 1919. “Kampioen van de afdeling” means champions of their regional division.

Sinterklaas and speculaas

Sinterklaas is celebrated on 5 December with presents and speculaas, spiced biscuits. A parcel to Canada by sea mail took weeks, so October was the time to send it.

“De bieten”, the beets

Sugar beets. Many Dutch newcomers in south-western Ontario started as farm workers, and the beet harvest around Chatham was in full swing in October.

HOW THIS BOOK WAS MADE

About this Keepsake Book

The letter. Photographed by the family with a phone. The original letter never left their home.

The transcription. The Dutch text exactly as Johanna wrote it, including her old spelling, checked line by line against the photos by a native Dutch reader. Words that could not be read with certainty are marked [?].

The translation. Natural English that keeps her voice, her warmth and her way of saying things, rather than a word-for-word rendering.

The narration. The video and audio use a professionally produced voice, chosen to match a woman of Johanna's age. It is not her own voice, and it is not a copy of anyone's voice.

The notes. Written to explain what a reader today might not know. Where we interpret the letter, we say so; the family knows its own story best.

Your family's letters, finally heard.

dearpastletters.com